

ఓదానవలసి ఉన్నది. ఇలాటి సదా లక్ష సమస్యల మధ్య డాక్టర్ జోసెప్ ఆత్మ హత్య చేసుకుని ఒక చిన్న రాజకీయ సమస్య తెచ్చిపెట్టాడు.

ఇది రాజకీయ సమస్య కావటమే ఒక విధంగా మన దేశంలో ప్రజాస్వామ్యం అమలు జరుగుతున్నట్టు రుజువు చేసేసింది. ప్రజాస్వామ్యంలో ఎంత సేపూ ప్రజలలో చైతన్యానికి అనుగుణంగా పాలకులు నడుచుకుంటారు. డాక్టర్ జోసెప్ లాగా ఇంకా ఎంతమంది సమర్థులు తాము పిల్లలకు సరిగా తిండి పెట్టలేని అసమర్థతతో బాధ పడుతున్నారో చక్కగా ఆరా తీస్తున్నారు. పొట్టి శ్రీరాములు చావుతో ఆంధ్రరాష్ట్రం సమస్య మొన్న తేలిస్తట్టుగా దేశంలోని సమర్థుల అసమర్థత గురించి స్పష్టంగా విచారణ జరుగుతుంది. అప్పుడు మంచి శాస్త్రవేత్త లంతా పైకి వెచ్చి దేశాన్ని ముందుకు నడిపిస్తారు. అంతా చక్కబడుతుంది. అందరూ సుఖంగా ఉంటారు.

అంతేకాదు, డాక్టర్ జోసెప్ కుటుంబానికి విరాళాలు కూడా పోగవుతున్నాయి. ఇందులో ఆదాయపు పన్ను పోగా మిగిలినది తప్పక వాళ్ళకు సహాయంగా ఉంటుంది. డాక్టర్ జోసెప్ కు "రిట్రాస్పెక్టివ్ ఎఫెక్ట్"తో "ఇంక్రిమెంట్స్" వచ్చినట్టే భావించుకోవచ్చు.

కరడు గట్టిన ప్రజాస్వామ్యానికి ఆట పట్టయిన ఆమెరికాలో బాగుపడిన వాణ్ణి

గురించి ఒక కథ చదివాను. వాడు యూఎస్ నుంచి ఆమెరికాకు వచ్చి శ్రామికుడుగా పని చేస్తుంటాడు. ఇంతలో సమ్మె జరుగుతుంది. సమ్మెలో ఒక హత్యకూడా జరుగుతుంది. హత్యానేరం ఈ కార్మికుడిపైన పడుతుంది. వాణ్ణి ఖైదులో పెడతారు. పదేళ్ళు అయ్యాక అసలు హంతకుడు నిజం బయట పెడతాడు. ఉత్తర హంతకుణ్ణి జైలు విడిపించారు; పదివేల డాలర్లు పరిహారం ఇచ్చారు. వాటిని తీసుకుని వాడు వాళ్ళ ఊరికి పోయి పెద్ద పెట్టుబడి దారయినాడని నా అనుమానం. చెప్పవచ్చిందేమంటే ప్రజాస్వామ్యంలో ఆన్యాయానికి గురి అయినవాటికి ఏదోలాగున లాభిస్తుంది.

"ఇచ్చే ప్రజ్ఞాలోనో, ప్రజలలోనో ఆయితేనా?" అన్నాడు గోళ్ళు గిల్లకునే ఆయన. "అధికార్థపైన ఇలా పిటీషన్లు పెట్టుకున్నవాణ్ణి అమాంతం పట్టుకుపోయి ఏ నిర్జన ప్రదేశంలోనో పోతుంటే వెనకనుంచి కాల్చి, పారిపోతుంటే కాలాచునేవాళ్ళు".

"ఇలా చందాలా అవే వేసుకోవటం ఉండదే?" అన్నాను.

"చందాలా? వేసిన వాళ్ళ జాబితా మరుక్షణం రహస్య శాఖకు చేరదూ? మరేమన్నా ఉందా?" అన్నాడు గోళ్ళు గిల్లకునే ఆయన.....

స్వామిజీ

అనంతరాం

'సీసీ పూట భోంచెయ్యను....' అంటేను ఆ పు పాలు, ఒక కొబ్బరి పప్పు పంపించండి....' అన్నాడు స్వామిజీ.

'మీరిగ్రామం వేంచెయ్యటంమా భాగ్యం....' అన్నాడు రామస్వామి. స్వామిజీకి కొంచెం కోపం రాగా, 'కోపం ఎంచుకు వచ్చిందని' అంటే ఆశ్చర్యపడ్డారు.

'సీసీ పూట భోంచెయ్యను....' అన్నాడు స్వామిజీ మళ్ళీ.

రామస్వామి స్వామిజీ ముఖం పక్కల మార్పును గుర్తించి అటు భంగి గావాలే అతని ముఖంలో గాఢా ప్రతిబింబింపచేసి 'చిత్తం....' అన్నాడు.

అనుకవల్లి దక్షిణామూర్తి

స్వామిజీకి ఈసారి కోపం రాలేదు. ఏడుపు వచ్చింది. ఏడవగూడ దని ఊరు కున్నాడు.

'నేను చెబుతున్నది మీకు వివరము తున్నట్లు లేదు....' అన్నారు స్వామిజీ.

'అవునవును....' అన్నాడు రామస్వామి.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలు కావస్తున్నది. స్వామిజీ పరిచర్యకోసం ఈ రామస్వామిని ఉండమని చెప్పిన శిష్యుల పరమాణువులు తమ పనులమీద వెళ్ళిపోయారు.

రామస్వామి అస్థిపరుడు; సగ్గుణ సంపన్నుడు; అతిథి సత్కారాలు తెలిసినవాడు. అన్నీ ఉన్నాయి. శని స్థానం ఎక్కడ? అన్న విషయం మీదనే అభిప్రాయ భేదం ఉంది. నోట్లో శని ఉందని కొందరంటే, కాదు చెవులో ఉంది అని మరికొందరు అనేవారు. రామస్వామికి చెముడు అని చిరుతని కమన్నా చాస్తునూ.... 'తెలిసిన విషయం చెప్పటం ఎందుకు?' అనే పాఠకులుండవచ్చు. ఎవరి మనసు నొప్పించటం నా ఉద్దేశం కాదు. అతనికి చెముడు నిజంగా లేదనీ, ఏదన్నా తిడితే వెంటనే వివరముతుందనీ కొంత మంది అంటారు. నిజం రామస్వామికి, అతన్ని సృష్టించిన బ్రహ్మదేవుడికి తెలియాలి.

ఏది ఎలా ఉన్నా స్వామిజీ ఇరకాటంలో పడ్డాడు. బిగ్గరగా చెబితేనేగాని అతనికి వివరము. 'ఏమయ్యోవ్.... నాకు అర్థం లేదు పాలు కావాలి.... పావుకేరు తేనె కావాలి.... అని ఏముఖం పెట్టుకుని బిగ్గరగా అరిచి చెబుతాడు, - సర్వసంగ పరిత్యాగి, అన్ని కోరికలు వదులుకున్నవారు. అని అందరి నోట్లా పడె. సన్యాసి కయినా ఉద్బోధ తప్పిందికాదు మరి. పరువు కోసం పొట్ట నూడుకోవాలి. వరండాలో ఎవరో పెద్దమనుష్యులొంటి వాళ్ళు కొంతమంది కూర్చున్నారు. లేకపోతే బిగ్గరగా చెప్పేవాడే.

'ఈ వ్యవహారం ఇట్లా కాదు....' అనుకుని వరండాలో కూర్చున్న వకాయనను పిలిపించి 'ఈ పూటకు నేను భోజనం చెయ్యను.... ఆమాట ఈ రామస్వామిగారితో చెప్పండి' అని వాక్రుచ్చాడు. ఆయన నోట్లో శంఖం పెట్టుకుని స్వామిజీ భోజనం చెయ్యని సంగతి చెప్పాడు. రామస్వామి 'చెయ్యరూ....' అంటూ ఆశ్చర్యం ప్రకటిచాడు.

స్వామిజీ అర్ధనిమిలిత నేత్రాలతో కొంచెం వాత్సర్యం కురిపించి తల ఊపారు, ఒక నిమిషం అట్లాగే ఉన్నారు.

'మరి ఫలహార మేదన్నా తీసుకోరూ....' అంటే 'ఫలహారం ఏమీ

వద్దండి.... అర్థంలేదుపాలూ, వగైరాలు కావాలని చెబుదా మనుకున్నాడు. కాని వాళ్ళడిగితేనా....?'

రామస్వామి ఆశ్చర్యంనుంచి తేరుకున్నట్లు కనబడి 'మరి.... కొంచెం పాలు పుచ్చుకుందురుగాని....' అన్నాడు. స్వామిజీ వెంటనే అందుకుని తనకు ఆ పూటకు కావలసిన ఫలహారం వివరాలు చెప్పేశాడు. రామస్వామి ఆ వివరాలన్నీ వరండాలోని పెద్దమనిషి ద్వారా విని ఆయన చేతిలోనే డబ్బుపెట్టి ఆ పాలు, వగైరాలు తెచ్చుని పంపాడు.

అ వెళ్లినవాడు ఎంతవరకు తిరిగి రాలేదు. రామస్వామి పదిగంటల దాకా ఆగి 'స్వామిజీ.... పాలకోసం వెళ్లినవాడు తిరిగి వస్తుండవచ్చు.... నేనీలోపున భోజనం చేసేవస్తాను....' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

స్వామిజీ కరుణామయులు. ఎవరి మనసు నొప్పించటం ఇష్టంలేదు. పరుల మనసు నొప్పించటం ఇష్టముండదు. దయార్థి హృదయులు, తన హృదయాన్ని మాత్రం ఎలా నొప్పించగలరు? చూరువంక చూశారు. ఎలికలు తిరుగుతున్నాయి. కడుపులో ఏదో దేవినట్లయింది. ఇప్పుడు పాలకోసం వెళ్లినవాడు తిరిగి రాక, రామస్వామి తిరిగి రాక పోయినట్లయితే తన గతేం కావాలి? ఆపద్యాం

ధవా? అనాధ రక్షకా! అస్యధా భావించక నా సంగతి చూడవయ్యో దేవుడా! అనుకున్నారు. దేవుడు అద్దం ప్రేములో కూర్చుని చిరునవ్వు నవ్వ్యాడు.

స్వామిజీ లేచి నిలబడ్డారు. వరండాలోకి వచ్చి చూశారు. ఎవరూ లేరు. నిరామయంగా ఉంది. కుక్క ఒకటి కొబ్బరి చిప్ప నోట కరుచుకుని పారిపోతున్నది. స్వేచ్ఛాజీవి అనుకున్నారు స్వామిజీ. పిల్లి వకటి పరుగెత్తుతున్నది. కాలు కాలిం దే మో తెలియదు. కుక్కను చూసి భయపడిందేమో? స్వామిజీ ఏకాగ్ర చిత్తంతో చూశారు. పిల్లినోట్లో ఏదో ఉంది. ఇంకొంచెం పరిశీలించి చూశారు. అతని హృదయం జల్లునుంది. రామ.... రామ.... ఇటు వంటివి చూడగూడదు అనుకుని పిల్లికి చెలగాటం అంటే ఇదే కదా అనుకున్నారు.

పదిగంటలు దాటింది. స్వామిజీకి పాలు రాలడం కాలం ఆగినటుంది కనకనా! స్వామిజీ అయినా మానవ మాత్రుడే గదా! ఆకలి వెయ్యటం మానుతుందా! ఆకలి ఎక్కువవుతున్న కొద్దీ సత్తు, చిత్తు విషయముల మీదకు మనసు మళ్లించాలని ప్రయత్నించారు. కొంచెం ఆలోచనా పరంపర పెరగటం సత్తు, చిత్తుల సమన్వయం ఆకలివగ్గర ఆగిపోవటం; ఇలా జరుగుతూ వచ్చింది.

స్వామిజీ మళ్ళీ వరండాలోకి వచ్చి చూశారు. స్తంభంమీద చెయ్యి వెయ్యి బోమా చీమలబారు చూసి ఆగిపోయారు. ఆబారు ఇంటిలోనుంచి ఉంది. చీమలు నోట పంచదార తునకలు కరుచుకుని మెల్లగా లైనులో పోతున్నాయి. ఆ చీమలకు పెట్టిన దేవుడు నాకుగూడా వెడతాడని అనుకోబట్టే గదా ఇంతవరకు వచ్చింది అనుకున్నారు స్వామిజీ. చీమల వంక చూస్తుంటే వారి కళ్ళవెంట నీళ్లు తిరిగినాయి.

వదిన్న రయింది.

ఆవు అంబా అనటం వినబడి స్వామిజీ, కునికిపాట్లనుంచి వక్కసారి ఉలిక్కిపడి లేచారు. పాలు తెస్తానని చెప్తాడుగానీ అప్పుడు ఆ పాలు వెళ్తున్న అనలేదుగదా! ఈ గోమాత అరుపు జాలిన బడింది. కలయో! వైష్ణవ మాయయో! అనుకున్నారు. వాకిట్లోకి వచ్చి చూస్తే అదేమీ కాదని చూచారు.

గడ్డి మేస్తూ మేస్తూ వకసారి అంబా అంది. అంతే. అక్కడే మరొక ఆవు నెమరువేస్తూ పడుకుంది. ఈ ప్రపంచంలో అన్ని జీవరాసులు ఏదోవకటి తింటూనే ఉన్నాయి. మానవజన్మ అన్ని జన్మల్లోకల్లా ఉత్తమమైనది. వాక్కు, జ్ఞానము ఇచ్చాడు అని తను అనేక సార్లు చెప్పాడు. అంతా తలలుపారు.

తన కన్నీ ఇచ్చాడు. ఇంత తిండిగూడా ఇస్తే సరిపోయేదిగదా! అనుకున్నారు. ఈ రాత్రివేళ ఏమిటి చేసేది? ఎవరిని పోయి అడగాలి! స్వామిజీకి కడుపు మంట ఎక్కువయింది. వరండాలోనుంచి గదిలోకి, గదిలోనుంచి వరండాలోకి చాలాసార్లు తిరిగాడు. నీరసంతో పాలు ఇలా తిరగటంతో ప్రాణాలు డస్సి పోయినాయి. ఆకలితో నిద్ర గూడా గాలేదు. అలాగే తెల్లవార్లు జాగారం చెయ్యక తప్పిందికాదు. 'అన్నీ వదులుకున్నానుగాని.... ఈ ఆకలిని వదులుకోలేక పోయానుగదా!.... ఇంతకీ నాదంటూ ఏమీ లేకపోవటం వలనగదా ఈ ఇక్కట్లు వచ్చింది....' అని పశ్చాత్తాప ధోరణిలో ఆలోచించాయి.

తెల్లవారొచ్చింది. కాలకృత్యములు తీర్చుకుని మళ్ళా జింకచర్మం మీద ఆసీనులయి భక్తులను స్వీకరించి ఆశీర్వదించటానికి ఉద్యుక్తులయ్యారు. అప్పుడు అప్పుడు వచ్చాడు. స్వామిజీ మనసు అప్పుడు ఎలావుందో చెబితే వారికి అవచారం చేసినట్లు అవుతుంది. ఆ వచ్చినవాడిని నమిలి మింగి ఆకలిబాధ తప్పించుకుందామా! అన్న ధోరణిలో ఉన్నారు. ఆయన స్వామిజీకి సాష్టాంగపడి నమస్కరిస్తుంటే స్వామిజీ మెల్లిగా ఆయనను లేవశీశారు. అలా లేవతీసిన

అప్పుడు చాలి చెంపమీద కొడదా మున్నంగ ఆవేశం కలిగింది స్వామిజీకి. 'బాలుగీసుకుని రాలేదే....' అనన్నా అడిగి, తీసుకురానందుకు చీపాట్లు పెడచానుకున్నాడు. అందుకు ధైర్యం చిక్కలేదు.

'రాత్రి పాలు బాగున్నాయా....' అని అడిగాడు ఆయన. స్వామిజీ ముక్కుపుటాలు ఎగిరినాయి. కను నీళ్లు ఎగిరినాయి. పెదములు ముడి పట్టుకుంటూ, మీస గడ్డాల కింద ఉండటం వలన దర్శనం కాలేదు. అగ్రహం నిగ్రహించుకుని, కోపం దిగమింగి 'రాత్రి పాలు ఎవరూ తీసుకురాలేదు' అన్నారు శాంతంగా. ఆ శాంతం ఎలా ఉందయ్యా అంటే పగిలిపోయేముందు అగ్నిపర్యతంలాగా, గాలివాన వచ్చేముందు ఆకాశంలాగా.

'మా అబ్బాయి కిచ్చి పంపాను మీకోసం.... తేనెగూడా పంపాను....' అన్నాడు ఆయన. స్వామిజీ కోపం ఆయన మది నుంచి, ఆయన గారి అబ్బాయి మీదకు మళ్లింది.

'అబ్బాయి ఎక్కడ....' అన్నారు స్వామిజీ.

'నేను కనుక్కుని వస్తా నుండండి స్వామిజీ....' అంటూ ఆయన పెద్దపెద్ద అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్లిపోయాడు. స్వామిజీ ఆతను వెళ్లిపోయిన వంకనే తీవ్రంగా చూశాడు. గుడ్డి కొంగలు

పోలికలు

చరిత్ర

అచారితో లేకపోవటం వలన స్వామిజీ ప్రభావం అక్కడివారికి అర్థంకాలేదు. భక్తబృందం ఎక్కువై పోయింది. అందరికీ విఘాతం, కుంకం ఇస్తున్నారు స్వామిజీ. వచ్చేజనం ఏమాత్రం తరిగేటట్లు కనబడటంలేదు. అంతా కొబ్బరికాయలు, అరిటిపళ్లు తెచ్చి సమర్పిస్తున్నారు. వాటన్నిటిని ప్రసాదంకించేసి అందరికీ అక్కడే పంచిపెట్టటం ఆచారం. స్వామిజీకి వాటన్నిటిని మూస్తుంటే భక్తబృందాన్ని చూడవరండాలో కూర్చోమని చెప్పి కానిని అరటిపళ్లు భుజించుదామని కోరిక కలిగింది. అన్ని ప్రభావాలుగల స్వామిజీ ఆమాట ఎట్లా అనగలరు? వచ్చి సాష్టాంగపడి అంతా కాళ్లకు మొక్కి దొంగ దణ్ణాలు పెట్టి వాళ్ల బాధలు నివారణ చేసుకునే వాళ్లగాని, వక్కరయినా ఆప్యాయంగా 'స్వామిజీ రాత్రి భోజనం చేశారా?' అడిగేవాళ్లున్నారా? ఛా...ఎందుకు ఈమరాందలు. తిన్నావా. చచ్చావా, అని అడిగే దిక్కుగూడా లేని పరిస్థితి అయిపోయింది. ఇంతకంటే సంసారుల్లో కలిసిపోవటం నయం అనుకున్నారు స్వామిజీ.

ఆసమయంలో రామస్వామి కనపడ్డాడు. ఆయనతో ఏదన్నా చెప్పటం

గుడ్డివాడికి అర్థం చూపించటంలా అవుతుంది అనుకున్నారు స్వామిజీ. కడుపులో కాలిపోతోంది. భక్తులు తరిగేటట్లు లేరు. 'నాకు ఆకలేస్తోంద్రోయి....' అంటూ ఒక పొలికేక పెట్టాలి నంత ఆపశ్యకత ఉంది. అభిమానం అడ్డువస్తుంటే ఏమిటి చెయ్యటం? స్వామిజీని ఆవూరు రావలసిందిగా ఆహ్వానించిన రామశేషయ్య స్వామిజీ దగ్గరకు వచ్చి ఆయన పాదాలు స్పృశించి 'మీరాక వలన మా గ్రామం పునీతమయింది!' అన్నాడు.

'అంతా భగవదేవు...' అన్నారు స్వామిజీ.

'ఈరోజు ఏకాదశి....మీకు ఫలహార ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి....భక్తులు వెళ్లిన తర్వాత దయచేద్దురుగాని....' అన్నాడు రామశేషయ్య భక్తి పురస్కరంగా.

'నాకు ఫలహారం వద్దు....ఆకలి వేసోంది....అన్నమే పెట్టింది' అంటామనుకున్నారు స్వామిజీ. కాని ఏమీ మాట్లాడకుండా 'చిరునవ్వు ముఖం పెట్టారు! అట్లాగే' అన్నట్లు. చిరునవ్వు ముఖం పెట్టామని స్వామిజీ అనుకున్నారు కాని చూసిన వాళ్లకు 'అన్నమో రామచంద్రా!' అని బావురు మని ఏడుస్తున్నట్లుంది.

అనుమానానికి భయం పెద్దన్నలాంటిది. ఈ రెండూ వ్యక్తిగతస్థాయిలో జరిగినవి. లేక రాజ్యాల స్థాయిలో నైనా ఘోరమైన అనర్థాలను తెచ్చి పెట్టినవి. వేటి అంతర్జాతీయ రాజకీయాలలో అణుబాంబులు స్వయం గమనిస్తున్నావా ఇవే ప్రధానపాత్ర వహిస్తున్నాయి. భయంకర మారణాముఖాలమీద ఖర్చుచేయబడే కోట్లకొలది ధనం ఈ 'భయం' చేగు మూలనగుచున్నది. 'చిత్తశుద్ధి లేని శివపూజ లేలరా?' అన్నట్లు నీతి అణగారిన వ్యవస్థ చేస్తే ఏ సమస్య గూడా జటిలంగా తయారవలసిన అపవరణ లేదు. దుణువులో అవి పరిష్కృతం అవుతాయి. నిరాయుధీకరణకై గురుకుల ప్రతిపాదన చేస్తే మరొకరు ఇంకొకటి చేస్తారు. వారి వాదనలు, విరుద్ధవాదన వారికి నచ్చదు. ఈ విధంగా ఒకళ్లవై ఒకళ్లకు అనుమానాలు, విందేహాలు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఇక సంప్రదింపులకు తెంపు అనేది ఎలా వచ్చింది? రాజ్యాంగ వ్యవహారాలలో తీరని పోర్లు గూడుతుంటే పరిష్కరించుకోవడం.

నాలుగేళ్లలో సంపూర్ణ నిరాయుధీకరణకు జెనీవా సమావేశంలో నిశ్చయించిన రష్యా ఒక పథకాన్ని ప్రతిపాదించింది. ఇందులోని మూడు దశలలో భిన్నంగా గడువులు నిర్దేశింపబడినాయి. పశ్చిమ రాజ్యాలు ప్రతిపక్షం వహించినా భిన్నభిన్న గడువులను సూచించబడినాయి. అందువల్ల అది అంతగా ఆచరణ యోగ్యమైనది కాదని ఒక విమర్శ. మరొక పక్షంలో ఏ యే లోట్లున్నాయో వానిని చర్చించి ఒక ఐక్య ప్రణాళిని రూపొందించుకొని కార్యాచరణకు దిగడం ఏమంత కష్టమైన విషయం అనిపించింది; ఈ సంప్రదింపుల్లో మున్ముందైనా ఆసియా, ఆఫ్రికా దేశాలకు విస్తరించిన ప్రాతినిధ్యం లభించి ఇవి ప్రత్యక్ష పాత్రను వహించినప్పటికీ విఫలమైంది.